

ΠΟΙΩΝ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΘΑ ΔΙΚΑΣΕΙ;

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/2 - 9.00

Στις 17 Φλεβάρη 2017 δυο σύντροφοί μας δικάζονται για μια συμπλοκή που έλαβε χώρα, στις γειτονιές μας στα Κάτω Πατήσια, μεταξύ μιας δράκας νεοναζί της Χρυσής Αυγής που μοίραζαν την κωλοφυλλάδα τους και μιας μηχανοκίνητης ομάδας αντιεξουσιαστών που κατευθυνόντουσαν στο Χαϊδάρι για να διαδηλώσουν για τις τέσσερις δολοφονίες των εργατών *Χ. Δευτεραίου, Ρ. Ντελιλάι, Α. Αβραμπού και Κ. Μαγγούρα* και το σοβαρό τραυματισμό άλλων δύο στα Ελληνικά Πετρέλαια (ΕΛ.ΠΕ). Δολοφονίες που πλάσονται από τα αφεντικά και τους δημοσιογράφους ως «εργατικά ατυχήματα».

Δικάζονται από μια δικαιοσύνη που αθώνει επανειλημμένα δολοφόνους εργατών, μια δικαιοσύνη που κλείνει τα μάτια στη στυγνή εκμετάλλευση της εργασίας μας από το βρικόλακα του κεφαλαίου, που φυλακίζει κατά κόρον τους φτωχούς, τους αποκλεισμένους και τους αγωνιστές. Αυτή η **ταξική** δικαιοσύνη είναι που θα δικάσει τους συντρόφους μας, τη στιγμή που φασίστες σαν τον Πέτρο Περράκη, που πρωτοστάτησε στη συμπλοκή των Κάτω Πατησίων, τράβηξε πιστόλι και πυροβόλησε 7 φορές, όχι μόνο δεν κατηγορείται, αλλά ούτε καν καλείται ως μάρτυρας στη δίκη.

Ο φασίστας Π. Περράκης, μετά το περιστατικό στα Κάτω Πατήσια, καταθέτει πως *“είναι έμμισθος φρουρός στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στην Οδό Δηλιγιάννη [...] αποσπασμένος από τον ΟΣΥ”*, (!) τον φορέα των αστικών συγκοινωνιών. Ένας ένοπλος φρουρός δηλαδή διορισμένος πρώτα στο δημόσιο, που συνοδεύει το φασιστικό κόμμα στις εξορμήσεις, βγάζει όπλο και πυροβολεί επιθετικά και κατά βούληση. Ο συγκεκριμένος φασίστας δεν είναι τυχαίος. Έχει βγάλει ξανά το κουμπούρι του εναντίον

αντιφασιστών, που πραγματοποιούσαν παρέμβαση στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, στον σταθμό Λαρίσης.

Ναι είναι αλήθεια, εκείνο το πρωινό της 13 Ιούνη του 2015 στα Κάτω Πατήσια, οι σύντροφοι μας υπερασπίστηκαν τη σωματική τους ακεραιότητα και την πολιτική τους παρουσία στον δρόμο. Για αυτό δικάζονται. Την ίδια στιγμή που αυτό το ξέπλυμα νομοθετών, εισαγγελέων, δικαστών και λοιπών παρατρεχάμενων που κάποιοι επιμένουν να ονομάζουν «δικαιοσύνη», όχι μόνο αφήνει προκλητικά ελεύθερο τον πιστολέρο φασίστα Περράκη, αλλά του επιστρέφει και το όπλο, ύστερα από αίτηση όπου λέει πως το χρειάζεται για να πυροβολεί, *«αναρχικούς, αντιεξουσιαστές και τρομοκράτες»*.

Αν η δικαιοσύνη, είναι αυτή που αφήνει ελεύθερους χωρίς καμία δίωξη χρυσαγίτες έμμισθους φρουρούς που πυροβολούν με το έτσι θέλω· αν είναι αυτή που μετά τις τέσσερις δολοφονίες των εργατών στα ΕΛΠΕ επέλεξε να αθώσει τους υπεύθυνους· αν είναι αυτή που καταδικάζει φτωχούς ανθρώπους για χρέη, που υπερασπίζεται εν τέλει την τάξη των αφεντικών και την εξουσία τους, τότε εμείς είμαστε πανηγυρικά απέναντι της. Απέναντι στη δικαιοσύνη και στο κράτος που υπηρετεί, όποια προβιά κι αν έχει αυτό -ακροδεξιά ή αριστερή-, το κράτος που φυλακίζει τους μετανάστες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και διατηρεί σαν εφεδρεία τους φασίστες, είτε ως τάγματα εφόδου, είτε απλά για να ξεπλένει το δημοκρατικό του πρόσωπο. Που μία φορά φυλακίζει τους φασίστες και δύο χιλιάδες φορές τους αφήνει ελεύθερους και συνομιλεί μαζί τους. Να ποιανού η δικαιοσύνη λοιπόν και ποιανού το δίκιο στέκεται απέναντι στους δύο συντρόφους μας, αυτή που μιλάει για *διατάραξη κοινής ειρήνης* τη στιγμή που εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές.

Το αντιφασιστικό κίνημα όμως δεν έχει κοντή μνήμη ούτε νωθρά αντανακλαστικά. Από την Ξάνθη ως την Κρήτη, από τη Μυτιλήνη ως το Αγρίνιο στέκεται απέναντι στους φασίστες, στα μαντρόσκυλα των αφεντικών, αυτούς που δολοφονούν μετανάστες εργάτες, που στήνουν εργοδοτικά σωματεία με μεροκάματα ξεφτίλας και εκβιαστικά κυκλώματα, επιτίθενται σε συνδικαλιστές και υπερασπίζονται τους εφοπλιστές. Το κίνημα μας τους χτυπάει όπου τους βρει, τους κατατροπώνει ακόμα κι όταν οι μπάτσοι είναι μαζί τους, ακυρώνει φιέστες και εγκαινία παρά τη σωρεία καταδικαστικών αποφάσεων σε

αντιφασίστες. **Στον ίδιο δρόμο βαδίζουμε κι εμείς και οι δύο σύντροφοί μας, οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε κόντρα σ' όλους αυτούς που μας σκοτώνουν στη δουλειά μεταφορικά και κυριολεκτικά, δε σταματάμε να παλεύουμε για το δίκιο μας και να κάνουμε το χρέος μας απέναντι στους σύγχρονους ταγματασφαλίτες και απόγονους των ναζί.**

**ΕΛΑΤΕ ΜΕ ΠΙΣΤΟΛΙΑ, ΕΛΑΤΕ ΜΕ ΜΑΧΑΙΡΙΑ,
ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΘΑ ΣΑΣ ΣΠΑΣΟΥΜΕ
ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ**

ΜΠΑΤΣΟΙ – ΔΙΚΑΣΤΕΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΜΑΣ

Για την ιστορία, ο Πέτρος Περράκης ήταν ο πρώτος που επιτέθηκε, τράβηξε πιστόλι, απείλησε και σημάδεψε παρατεταμένα τους συντρόφους μας, πυροβολώντας τελικά επτά φορές στον αέρα. Αφότου η επίθεση των χρυσαυγιτών αναχαιτίστηκε, οι σύντροφοι αποχώρησαν συγκροτημένα για να συνεχίσουν την πορεία τους προς τα Ελ.Πε. Λίγο πιο κάτω όμως, δυνάμεις τις αστυνομίας σταμάτησαν και προσήγαγαν δεκατέσσερις συντρόφους/ισσες, κάποιοι από τους οποίους βρίσκονταν και στη συμπλοκή στα Κάτω Πατήσια. Οδηγήθηκαν στην γενική αστυνομική διεύθυνση Αθήνας (γαδα) και μετά από 6-ωρη κράτηση, οι δύο από τις δεκατέσσερις προσαγωγές μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Κατά τη διάρκεια κράτησης των συντρόφων στη γαδα, η μοτοπορεία που είχε καλεστεί από τη «Σύμπραξη Αναρχικών/Αντιεξουσιαστών ενάντια στην ταξική ειρήνη» προς τα ΕΛΠΕ ξεκίνησε, αλλά στον Ασπρόπυργο χτυπήθηκε. Στο ύψος των γραφείων της Χρυσής Αυγής, νεοναζί που εξορμούσαν μέσα από τις γραμμές των δυνάμεων καταστολής, επιτέθηκαν στη μέση της μοτοπορείας με πέτρες και σιδερόβεργες. Η επίθεση των ναζί αναχαιτίστηκε αλλά την ίδια στιγμή τα ΜΑΤ επιδόθηκαν σε ένα όργιο βίας εναντίον των διαδηλωτών. Δυο εβδομάδες μετά από αυτά τα γεγονότα, το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων και η ομάδα «αναρχικοί και κομμουνιστές από τις γειτονιές της Κυψέλης και του Γκύζη» διοργάνωσαν πορεία στις γειτονιές των Πατησίων με τη συμμετοχή περίπου 500 ατόμων.

**Φλεβάρης 2017, Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων
Νάξου 75 & Κρασσά, πλ. Κολιάτσου**

